

דף מקורות לשיעור – שלא נהגו כבוד זה בזה

מקור 1 - מנחות כט ע"ב:

"אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות. אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי. אמר לו: חזור לאחוריק. הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כוחו. כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני. נתיישרה דעתו. חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבש"ע, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי? אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני".

מקור 2 - יבמות טב ע"ב:

"אמרו, שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה. והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם: ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה".

מקור 3 - קהלת רבה פרשה יא, אות ו:

"ורבי עקיבא אומר שנים עשר אלפים תלמידים היו לי מגבת ועד אנטיפרס וכלן מתו בחיי בין פסח לעצרת, ובסוף העמידו לי שבועה, ואלו הן: רבי יהודה, ורבי נחמיה, ורבי מאיר, ורבי יוסי, ורבי שמעון בן יוחאי, ורבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי, ורבי יוחנן הסנדלר. אמר להם: הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה, אתם לא תהיו כן, מיד עמדו ומלאו כל ארץ ישראל תורה".

מקור 4 - מנחות טח ע"ב

יתיב רבי טרפון וקא קשיא ליה מה בין 'קודם לעומר' ל'קודם שתי הלחם'?
אמר לפניו יהודה בר נחמיה: לא אם אמרת קודם לעומר שכן לא הותר מכללו אצל הדיוט, תאמר קודם לשתי הלחם שהותר מכללו אצל הדיוט. שתק רבי טרפון, צהבו פניו של רבי יהודה בן נחמיה.
אמר לו רבי עקיבא: יהודה, צהבו פניך שהשבת את זקן? תמהני אם תאריך ימים.
אמר רבי יהודה ברבי אלעאי: אותו הפרק פרס הפסח היה. כשעליתי לעצרת שאלתי אחריו: יהודה בן נחמיה היכן הוא?
ואמרו לי: נפטר והלך לו.

מקור 5 - שמות פרק ב'

- א. {יא} ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: {יב} ויפן פה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול:
- ב. {יג} ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: {יד} ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: {טו} וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדן וישב על הבאר:
- ג. {טז} ולכהו מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הקהטים להשקות צאן אביהן: {יז} ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען וישק את צאנם: {יח} ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: {יט} ותאמרן איש מצרי הציילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן:

מקור 6 - מדרש רות רבה ב, יד

"אמר רבי זעירא: מגלה זו אין בה לא טמאה ולא טהרה ולא אסור ולא הטר, ולמה נכתבה? ללמדך כמה שזכר טוב לגומלי חסדים".

מקור 7 - סוטה יד ע"א

"דרש ר' שמלאי: תורה - תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים. תחילתה גמילות חסדים, דכתיב: 'ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם' (בראשית ג, כא) וסופה גמילות חסדים, דכתיב: 'ויקבר אותו בגיא' (דברים לד, ו)".

מקור 8 - תהילים פרק פט פסוקים א - ו:

{א} משפיל לאיתן האזרחי: {ב} חסדי ה' עולם אשיחה לדר נדר אודיע אמונתך בפי: {ג} כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכון אמונתך בהם: {ד} כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: {ה} עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר נדר כסאך סלה: {ו} ויודו שמים פלאך ה' אף אמונתך בקהל קדשים:

מקור 9 - קהלת רבה פרשה יא, אות ו

אמר להם, הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה, אתם לא תהיו כן, מיד עמדו ומלאו כל ארץ ישראל תורה.